

Billbuli

Voltam már néhány Deák Bill Gyula-koncerten, de valahányszor tehetem, mindig elmegyek a soron következőre. Vonz oda valami, holott ezek a bulik szinte teljesen egyformák, nagyjából ugyanazt a műsort adja Bill, és a hangulat is hasonló. Azzal a jelentős különbséggel, hogy ezt a hangulatot képes koncertre újrateherelni, és mivel Bill sem sokat változott, az emberek elhiszik neki – joggal –, hogy ő egy őszinte, nem képmutató rockzenész. És ez tetsző tulajdonság.

Kedden este az Etelka sori sportcsarnokban az is nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a Deák Bill-koncertek közönsége sem változik, legfeljebb átrétegződik. A színpad előtt pogóznak a tizenévesek a Kopaszkyára, mögöttük szorosan szegecselt farmerban, bőrcuccokban a rockerek üvöltek a Hé, Joe!-t, aztán kicsivel hátrébb disztíngvált ifjú értelmiségiek bólogatnak a Rossz vér akkordjaira, a következő sorban állnak azok, akik megértik a Felszarvazottak balladáját, de amikor azt kérdezi Bill kapitány, hogy „Hány az óra, fiatalok?“, egyemberként süvölti mindenki: „Három óra húsz“.

Az egyik hátsó sorban üldögéltem, heverészem kedélyesen, vizslattam a közönséget, dúdolgattam a szöveget, s beleültem a kiöntött narancslébe. Ekkor lépett hozzám oda egy leány, korszó sörrel a kezében, fölém hajolt és azt súgta a fülembe, hogy azonnal álljak fel. Eszem ágában sincs, mondtam, mire ő közölte, hogy itt koncert van és bulizni kell. Azt hiszem, tünődtem félhangosan, néhány ilyen bulit végigugráltam már, de ő nem tárgyalt, neki ez szüvégye, s megtantit mindenki Deák Bill-eként (ez vajon így kell trni?) viselkedni. Azzal búcsúztam, tudnék én is néhány új dolgot mondani, de a leány, kezében a kori sörrel, meg volt sértődve, s magában engem nyilván lebukozott.

Aztán ismét eltűnődtem, mert koncerten már ilyenre is képes vagyok, hogy talán igaza lehet a lánynak a maga szemzőgéből, és tulajdonképpen örülni kéne, hogy valakinek egy Bill-koncert a szüvégye. Eddig juttattam, amikor tényleg talpra szöktem, ugyanis valaki megkérdezte: „Hány az óra, fiatalok?“

Arató László

Látogatóban délen

A polgármester „repült”

A montenegrói Barban járt négytagú küldöttségével Szalay István, Szeged polgármestere. Az önkormányzat ugyanis keresi azt a déli várost, mellyel Szeged szorosabb kapcsolatot létesíthetne. Fiumet és Hercegnovit látták már, csak Bar volt hátra a lehetséges célpontok közül.

Montenegrói útjára Szalay István polgármestert elkísérte Balogh László képviselő, közbiztonsági tanácsnok, Sujica Ilija szabadkai alpolgármester, valamint Kern Imre, a szabadkai önkormányzat tagja is.

„Kedden délelőtt indultunk, ma reggel az Adriai-tengerben fűrdtem, három órája még Barban tárgyalunk, most pedig itt vagyunk Szegeden” – szemléltette a villámlátogatás tempóját és a repülés előnyeit a polgármester szerdán este, a szegedi repülőtéren. A küldöttség

ugyanis egy kétmotoros, Cessna 337 Skymaster típusú hatszemélyes kisgéppel járta meg két-két és fél óra alatt azt az utat, ami személygépkocsival 14 óra lett volna. Az idő sürgetése mellett a tapasztalatszerzés is motiválta a polgármestert – most már megérti a nyugati üzletembereket, akik tárgyalásaikra szívesebben utaznak repülőgéppel –, aki ezzel is jelezni szeretnének, hogy komolyan gondolja a szegedi repülőter fejlesztését.

A polgármester a repülés mellett a tárgyalások eredményével is elégedett volt. Különösen érdekelte Bar kikötője, mely a szegedi logisztikai központ tengeri kijárója lehetne. A gazdaság mellett pedig a turizmus is jól járhatna – tudtuk meg –, hiszen a gyönyörű és olcsó üdülőhelyre akár 40-50 fős kiscsoportokkal charterjáratokat is lehetne indítani a jövőben.

T. V.

Hercegnovi folytatás

Munkatársunktól

Az elmúlt hétvége tartalmas szegedi rendezvényei sorában az érdemeltnél kisebb visszhangot kapott Hercegnovi város küldöttségének látogatása. Az önkormányzat, illetve a megyei közgyűlés meghívására, a Cégműtató Társaság és az Adria Tours szervezésében tett négynapos látogatás a szegedi küldöttség júliusi hercegnovi „vizitjének” folytatásaként értékelhető. A két város, valamint Csongrád megye és Montenegro

kapcsolatait üzleti és kulturális vonalon is sikerült megalapozni, bővíthet a turizmus, csereprogramról is szó lehet a szabadtéri játékokkal. A küldöttség termékek bevezetésére tett ajánlatot, ami a szerbiai fizetési lehetőségek ismeretében lehet jelentős. Részt kívánunk venni a kereskedelmi kamara novemberi üzleti találkozóján, valamint a jövő év elején szegedi napokat szeretnének rendezni Hercegnoviban, illetve ők is bemutatkoznak nálunk.

Súlyosbodik a kollégiumi mizéria a felsőoktatásban

A szegények is albérletbe szorúlnak

Életkép a Móra Kollégiumból. A kollégiumi helyek nem változtak, de megnövekedett a hallgatók száma. (Fotó: Miskolci Róbert)

A szegedi felsőoktatás kollégiumi helyzete az uniósait legsúlyosabb gondjait közé tartozik. Kollégiumi fejlesztést évek óta nem hajtottak végre, míg a szegedi felsőoktatás hallgatóinak száma jócskán megemelkedett. A legtöbb hallgatójú felsőoktatási intézményeknél szerzett adatok szerint a jelenleginél nagyságrendekkel több kollégiumi helyre van szükség ahhoz, hogy az universitas több hallgatót fogadva fejlődni tudjon.

Évről évre rosszabb a szegedi felsőoktatás kollégiumi helyzete. Míg az intézmények egyre több hallgatót vesznek fel, a már korábban sem elegendő kollégiumi helyek száma évek óta állandó vagy csak igen kevéssel bővült. Ennek következtében a

kollégiumok várakozólistáin egyre hosszabb azoknak a névsora, akik szociális helyzetük alapján rászorúlnának az olcsó szálláslehetőségre. A három legtöbb hallgatót fogadó szegedi felsőoktatási intézmény kollégiumaiban szerzett értesüléseink szerint a kollégiumból kimaradó rászoruló arányát már nem is lehet pontosan meghatározni, mivel a hallgatók egy része előre tisztában van a bejutás nehézségeivel és inkább olcsó albérletet keres, mint hogy végigjárja a kérvényezési procedúrát.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kollégiumi helyzete például annyira lecsúszott, hogy a főigazgató kénytelen a felvételtől értesítő levélben megemlíteni: a hallgató nem nagyon számít-hall kollégiumra. A tanárképzőn a legutolsó kollégiumi bővítés a kilencvenes évek elején zajlott, amikor az új-

szegedi pártiskolát felosztották, ám azóta az intézmény hallgatói létszáma szinte megduplázódott. Jelenleg az elsőévesek közül minden negyedik hallgatót, a felsőbb éveseknek pedig a háromnegyedet veszik fel, de ezek az adatok nem számolnak azokkal a rászorultakkal, akik lemondtak a jelentkezésről. Szakmabeli értékelés szerint a főiskola hallgatóinak 80 százaléka rászorultnak számít; a kollégiumokba már a kispénzű pedagógusok gyermekeit sem igen veszik fel, lévén, hogy a hallgatók közül kis híján ők számítanak a leggazdagabbaknak.

Valamivel jobb a helyzet a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetemen, de ez elsősorban annak tudható be, hogy az orvosegyetemisták általában jobb anyagi helyzetű családokból indulnak. Az orvoshallgatók kollégiumában tavaly a várakozólis-

tások tavasszal az üresedések folytán már helyhez jutottak. A SZOTE főiskolai karán némi bővülést jelent majd, hogy az Újszegedről elköltöző gimnázium helyén kollégiumi szobákat alakítanak majd ki.

A József Attila Tudományegyetem kollégiumi elhelyezési mutatói fokozatos csökkenést mutatnak. Jelenleg az adatok, hogy míg 1993-94-ben 4555 hallgatóra 1118 hely jutott (24,5 százalékos elhelyezés), 1994-95-ben 5390 hallgatóra 1121 hely (20,8 százalékos elhelyezés), 1995-96-ban pedig már 5803 hallgatóra 1118 hely jutott (19,2 százalékos elhelyezés) jutott. Szakmai értékelés szerint a tudományegyetemen a jelentkezési lapok alapján 35-40 százalékos kollégiumi elhelyezési arány lenne indokolt.

S. P. S.

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémáikat, észrevételeiket, tapasztalataikat e héten ügyeletes újságírókkal, Újszászi Ilonával oszthatják meg. Munkatársunk munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14 és 15 óra között várja hívásaikat a 06-20-432-663-as telefonszámon. Felhívjuk figyelmüket arra, hogy Szegedről is valamennyi számot tárcsázni kell. Elvesztett tárgyakat kereső olvasóink olcsó hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. (Hirdetésfelvétel 7 és 19 óra között, a Sajtóházban.)

Városgondnokság vezetőjétől. Ám kevés, mindössze 15 közterületfelügyelő dolgozik Szegeden.

Tolatás. A Lövölde utcában tolatással fordul meg a 70-es és a 84-es autóbusz. Míg a menetrend szerinti indulásra vár a sofőr, addig takarítja a buszt, járhatja a motort. Mindkét tevékenység zavarja a környéken élőket – állította Horváth Péterné. A tolatás „előírás szerinti”, az utastér söprötgetése és a motor túráztatá-

sa a sofőrök számára „nem ajánlott” – válaszolt a lakossági panaszra a Volán közönségkapcsolatokkal foglalkozó irodájának vezetője.

Busz. A röskeiek nevében telefonált Gy. I-né, mert a Mars térről 14 óra után induló két autóbusz újabb nem megy el az „Alvégig”. Ez így „szabályos”, ez szerepel a menetrendben is – válaszolt a Volán.

Kerékpárút. Egyszerű a megoldás, 20-30 évvel ez-

előtt is ezt találták a legkevésbé balesetveszélyesnek – állítja Varga Mihály (442-639) –: a kerékpárosokat a Tisza-parton, a gyalogjárda mellett kell elvezetni.

Illeték. A szolgáltató cégek, néhány forintos tartozás miatt is követelőznek, bezzeg a jogos fellebbezés miatt visszafizetendő, kétezer forint illetékbellyeg árával egy éve lóg a hivatal – bosszankodott O. S. Megtudtuk: az illetékhivatal az illetékügyben hozott másodfokú ítélet után a bélyeg árát vagy beszámítja a tartozásba vagy kifizeti. Minden más ügyben a másodfokon eljáró hatóság (pl. közigazgatási hivatal, APEH) határozatának kézhezvétele után tud lépni.

Szifon. Ki és hol javítja a „patronos szódás szifon” fejt? – kérdezi Farkas Éva.

Talált. Egy fekete színű, bőr tokba rejtett kulcsosmó átvethető a Petresi utcai Méz boltban. Aki a Piroska tér környékén elvesztette az AUN 783-as rendszertáblát, hívja B. M.-né a 476-472-es telefonszámon.

Hallgatók a koleszról

A Károlyi Kollégium három hallgatója válaszol kérdésünkre: mit tenne, ha nem lenne kollégiumi helye?

Péter Ildikó (másodéves magyar-művelődés-szervezés szakos hallgató): – Szociális helyzetem folytán probléma nélkül kerültem be a kollégiumba. Nem tudom, mi lenne velem, ha valami oknál fogva el kellene hagynom a koleszt, az albérletet ugyanis nem bírnám fizetni. Egy biztos: a főiskolát mindenképpen elvégezném, mert nagyon szeretnék pedagógus lenni. Valószínűleg dolgoznék az iskola mellett, hogy az albérletemet fenn tudjam tartani. Azt nem tudom, hogy ez mennyire menne a tanulási rovására. A kollégiumban egyébként jó közösség alakult ki, nagyon sok barátot szereztem.

Erdélyi Mónika (másodéves történelem szakos hallgató): – Én hálát adok az istennek, hogy főiskolás és kollégista lehetek! Nem is tudom, mi lenne velem, ha nem lenne kollégiumi szállásom, ugyanis én már évek óta önálló életet élek. Olyannyira, hogy nyáron sincs hová mennem, így a vakáció ideje alatt is a koleszban lakom. Nekem létfontosságú a kollégium, hiszen a főiskola előtt rendkívül rossz anyagi körülmények között éltem. Itt, a főiskolától kapott egyéb juttatásokból úgy ahogy kijövök, és senki sem bánt. Jól érzem magam, hiszen a három fős szobában civilizált módon élünk.

Beil Alexandra (másodéves magyar-történelem szakos hallgató): – Szeretem a kollégiumot, a közösséget. Az ellátással elégedett vagyok, hiszen televízió, videó, mosógép, centrifuga és még sorolhatnám, mi minden áll a rendelkezésünkre. Az szinte biztos, hogy a szüleim nem bírnák fizetni a hat-nyolctíz-ezer forintos albérletet. Ha fel kellene adnom a kollégiumot, akkor a családommal történő egyeztetés után valószínűleg évet halasztanék, és kiemlékén Németországba baby-sitternek. Ott megkeresném a tanulmányaim folytatásához szükséges pénzt, és hazajönnék.

Sz. C. Sz.

Tápei búcsú

Munkatársunktól

A hagyományos tápei búcsút az idén szeptember 29-én rendezik meg. Az árusok és vásárosok részére a helysorsolást szeptember 25-én, 9 órától a művelődési házban tartják. A rendezők előzetes jelentkezést is elfogadnak a polgármesteri hivatalban a 496-795-ös telefonszámon.

Közéleti Kávéház

Munkatársunktól

A Virág cukrászdában ma délután 6 órától az érdeklődők a magyar nők mozgalmairól és kiszolgáltató helyzetéről hallhatnak előadást Miért „mumus” a feminizmus? címmel. A vendég dr. Neményi Mária szociológus, a Magyarországi Női Alapítvány elnöke. A házigazda Tímár Judit geológus.